Χάνι Πανόπουλου

Έχει 314 κατοίκους και είναι συνοικισμός της κοινότητας Αντρωνίου. Με τη δημιουργία των νέων Δήμων (σχέδιο Καποδίστρια) ανήκει στο Δ.Δ. Αντρωνίου που υπάγεται στο Δήμο Λασιώνος του Νομού Ηλείας. Έκτοτε έγινε έδρα του ομώνυμου Δήμου.

Βρίσκεται μέσα στο κατάφυτο δάσος του οροπεδίου Φολόης επί της εθνικής οδού Πάτρας - Τρίπολης (111) και του δρόμου που οδηγεί στον Πύργο. Απέχει περίπου 50 χιλιόμετρα από την Πάτρα, 120 χιλιόμετρα από την Τρίπολη και 35 χιλιόμετρα από τον Πύργο και την Αρχαία Ολυμπία.Πήρε το όνομα του από το λήσταρχο Πανόπουλο που είχε έλθει

από τα Μαζέικα (Κλειτορία) και δραστηριοποιείτο στο δάσος της Φολόης, στη σημερινή Κάπελη.

Αρχικά, η περιοχή χρησίμευε ως κατάλυμα για βοσκούς από κατοίκους του Αντρωνίου. Παράλληλα λειτουργούσε το γνωστό χάνι Πανόπουλου για τη διευκόλυνση των διερχομένων. Αργότερα δημιουργήθηκε οικισμός, κυρίως από κατοίκους του Αντρωνίου και των γύρω χωριών. Σήμερα το Πανόπουλο αναπτύσσεται σημαντικά με μεγάλα καταστήματα, δημόσιες υπηρεσίες και επιχειρήσεις

Δήμος Λασιώνος

Η πιο ονομαστή και αξιόλογη πόλη της Ακρώρειας στην ιστορική ακμή της αρχαίας Ελλάδος ήταν ο Λασιών, από όπου έχει πάρει το όνομα ο νέος Δήμος. Ο Δήμος Λασιών έχει έδρα το χάνι Πανόπουλο, που βρίσκεται στο κέντρο της κοινότητας Αντρωνίου, και ανήκει στον Νομό Ηλείας. Ο Δήμος Λασιώνος αποτελείται από τα Δημοτικά Διαμερίσματα Αγίας Τριάδας (Μποκοβίνα), Κακοταρίου, Αγίας Κυριακής (Κέρτιζα), Τσιπιάνων, Κρυόβρυσης (Βερβινή) και Αντρωνίου που είναι το μεγαλύτερο (Κατσαρού, Χάνι Πανόπουλου, Ζαχαρέικα, Σπαρτουλιά). Έχει έκταση 22.950 στρέμματα και πληθυσμό 2.127 κατοίκους.

Τοπική Οικονομία

Ο Δήμος είναι ορεινός και οικονομία του στηρίζεται κυρίως στην κτηνοτροφία με εκτροφή αιγοπροβάτων, αλλά και στην γεωργία. Εξάλλου, φημίζεται για το τοπικό προϊόν φέτα Ολωνού, που παράγεται στο χωριό Κάτω Λάζους του Δ.Δ. Αγίας Τριάδας. Στο ίδιο χωριό γίνεται και η ομώνυμη γιορτή Κάπελης – Φέτας Ολωνού.

Ο τουριστικός τομέας και ειδικότερα ο οικοτουρισμός-αγροτουρισμός δεν είναι ιδιαίτερα αναπτυγμένος. Κατά τα άλλα, η

περιοχή έχει σχετικά καλή οδική σύνδεση και εξυπηρετείται με το δημοτικό και νομαρχιακό οδικό δίκτυο.

Το δάσος της Κάπελης

Η Κάπελη λέγεται και «μπαλκόνι της Ηλείας». Από τα ψηλότερα βουνά φαίνεται σαν μεγάλο αλώνι με ακτίνα δέκα χιλιομέτρων, ενώ από τα χαμηλότερα σαν δρεπάνι. Είναι ένα από τα σπανιότερα δάση, μοναδικό στα Βαλκάνια. Οι βελανιδιές του είναι ψηλές, άλλες ευθείς σαν κυπαρίσσια και άλλες χοντρές πολύκλωνες σαν «βασίλισσες του δάσους». Κάτω από τον ίσκιο τους ευδοκιμεί μόνο η φτερίνα και τα σφερδούκλια.

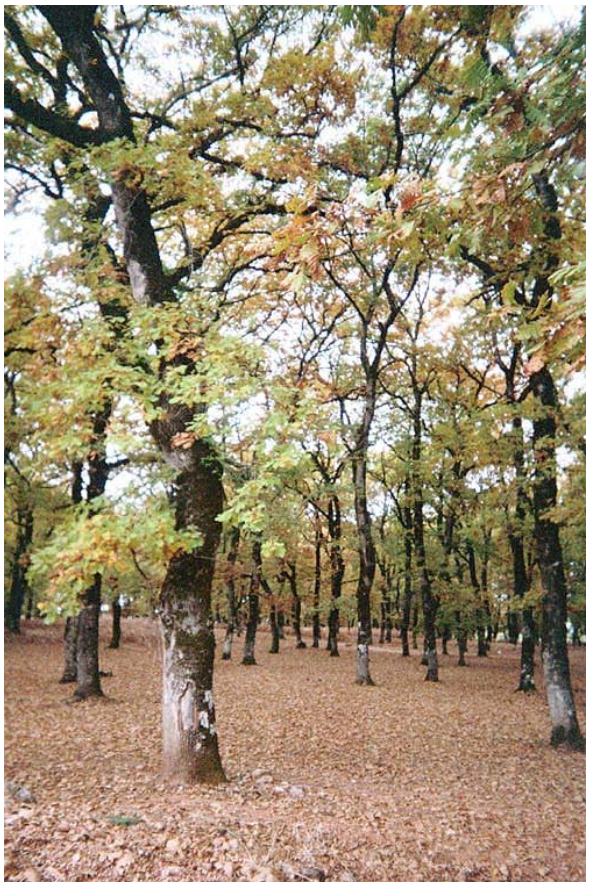

Η Κάπελη παλαιότερα ήταν όλη ενωμένη. Τώρα πλέον αποτελείται από την λεγόμενη από τούς ντόπιους Αντρωνέικη , την οποία χωρίζει μεγάλη χαράδρα με την Κουμανέικη και την Γιαρμενέικη Κάπελη. Κοντά στις κατοικημένες περιοχές και στις χαράδρες συναντάμε καστανιές, πλατάνια, πουρνάρια, αριές, κουμαριές, ρείκια, σπάρτα, καρυδιές, οπωροφόρα δέντρα και ορεινότερα σφάκα. Δυστυχώς μεγάλα κομμάτια του δάσους κόπηκαν και εκχερσώθηκαν από καταπατητές για να γίνουν καλλιεργήσιμες εκτάσεις και για να εκμεταλλευτούν την ξυλεία. Στην πλούσια

πανίδα της, κατά την αρχαιότητα και μέχρι το 1950, είχε αγριογούρουνα, ζαρκάδια, ελάφια, ρήσους, ικτίνους. Σήμερα συναντάμε λαγούς, κουνάβια, αλεπούδες, τσακάλια, νυφίτσες, σκαντζόχοιρους και χελώνες. Από ορνιθοπανίδα συναντάμε πέρδικες, μπεκάτσες, φάσες, κίσες, κούκους, τριγώνια, τσαλαπετεινούς, κορυδαλλούς, δρυοκολάπτες, αετούς, οξιές, αετομάχια, ξεφτέρια και κουκουβάγιες.

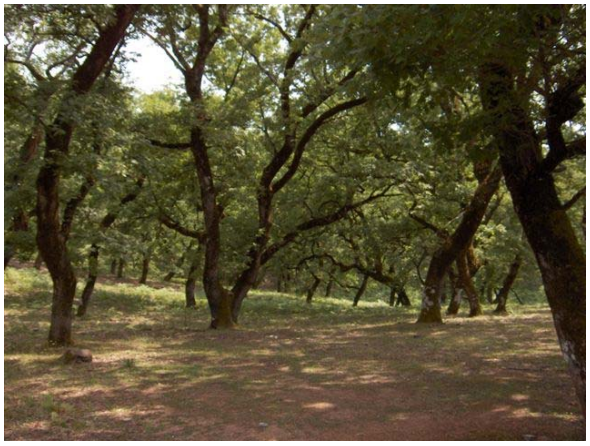

Έχει ποικιλία ζωυφίων και μάλιστα από τις κατώτερες συνομοταξίες των εντόμων και ερπετών όπως οχιές, αστρίτες, δεντρογαλιές, αστριτοχές, σαΐτες, σαύρες, γαϊδουρομουστέλες, και χελώνες. Η Κάπελη είναι άνυνδρη και ξηρή το καλοκαίρι. Διατηρείται μόνο από την υγρασία, η οποία συντηρείται στο έδαφος λόγω της πυκνότητας των δέντρων που δεν αφήνουν τον ήλιο να περάσει. Πολλοί αριθμημένοι δασικοί δρόμοι διασχίζουν την Κάπελη που προσφέρεται για ιππασία και ποδηλατοδρομία. Στην περιοχή «Λάκα-πούσι» δεντροφυτεύτηκε έκταση 100 στρεμμάτων πριν 20 χρόνια ώστε να χρησιμεύσει για παραγωγή νέων φυτών. Η περιβαλλοντική ποιότητα του δάσους επιβεβαιώνεται από την αξιολόγηση ως σημαντική περιοχή για τα πουλιά της Ελλάδος (ΣΠΠΕ). Το δάσος έχει

απογραφεί με την οδηγία 92/43 του συμβουλίου της Ε.Ε. για την διατήρηση των φυσικών οικοτόπων της άγριας πανίδας και της αυτοφυούς χλωρίδας και είναι επιλέξιμο να ενταχθεί στο κοινοτικό δίκτυο Natura 2000.

Το πρώτο σημαντικό βήμα για την προστασία, διαχείριση και ανάδειξη του μοναδικού στα Βαλκάνια δρυοδάσους της Φολόης πραγματοποίησε η εταιρεία της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης Ηλείας «Ηλειακή ΑΕΤΑ» με την εκπόνηση της ειδικής περιβαλλοντικής μελέτης, την οποία παρέδωσε ήδη στην Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας.

Κύριος στόχος της μελέτης είναι η εφαρμογή ενός μοντέλου για την αειφόρο ανάπτυξη του οροπεδίου που θα συνδυάζει την προστασία του μοναδικού φυσικού περιβάλλοντος με ένα επιχειρησιακό αναπτυξιακό πρόγραμμα, ώστε να καταλήγει σε συγκεκριμένες προτάσεις εναλλακτικής αξιοποίησης και εκμετάλλευσης προς όφελος των κατοίκων της περιοχής.

Πηγή:*Έθνος* 5/12/2006

ΜΝΗΜΕΙΑ-ΑΞΙΟΘΕΑΤΑ

Στη φυσική ομορφιά του τόπου προστίθενται και ιστορικά αξιοθέατα μεταξύ των οποίων είναι το Μυκηναϊκό νεκροταφείο 50 θαλαμοειδών τάφων στη θέση Παλιομποκοβίνα στα σύνορα Αντρωνίου (Πανόπουλο) και Μποκοβίνας (Αγ.Τριάδος). Ακόμη, τα ερείπια της αρχαίας πόλης Λασιών, που βρίσκονται στη μεγαλοπρεπή θέση Κούτι (όπου ήταν χτισμένο το κάστρο) τα οποία ανακάλυψε και περιέγραψε ο αρχαιολόγος Welker το 1842.

Εξέχουσας ομορφιάς αποτελεί ο Βυζαντινός Ναός των Αγ. Αναργύρων στο Αντρώνι, με τις μοναδικές τοιχογραφίες του. Μια από αυτές είναι και ο Άγιος Σκύλος Αντρωνίου. Αναπαριστά έναν Άγιο με κεφάλι κυνηγόσκυλου της περιοχής και σώμα ανθρώπου. Δίπλα του, επίσης, υπάρχει μία άγνωστη στην ορθόδοξη και την καθολική εκκλησία αγιογραφία με το τίτλο «Κυνο-βιάρχης».

Επιπλέον, στην περιοχή βορειοανατολικά του Κακοταρίου δεσπόζει το κάστρο της Οχιάς και στη θέση Σταυράκη, η «[Σπηλιά του Τούρκο-Παναή]» (ή Μπαρμπαγιάννη, οπλαρχηγού από τα Τσίπιανα), που χρησίμευε για καταφύγιο κλεφτών και αρματολών κατά την Τουρκοκρατία. Τη γραφικότητα του Δήμου συμπληρώνουν η Αραπολίμνα, τα δύο λιθόκτιστα γεφύρια, το ένα στη θέση Πετρωτό και το άλλο στο δρόμο Κακοτάρι – Πανόπουλο, ο ναός της θεάς Αρτέμιδος πάνω από την μονή Νοτενάς στο Κακοταροβούνι, ο ναός του Απόλλωνα κοντά στο Κάστρο της Οχιάς καθώς και το ερείπια των αρχαίων ιερών στην πηγή της Μονής Νοτενών και στα Τρία αλώνια.

ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ

Λόγω του φυσικού κάλλους η περιοχή προσφέρεται για πλήθος διαδρομών και περιπάτων. Κάθε χρόνο εκατοντάδες ορειβάτες και πεζοπόροι καταφθάνουν προκειμένου να περιηγηθούν και να απολαύσουν τις εξής διαδρομές:

Αντρώνι-Λαζουπάλι-Παλιόβρυση-Παλιοπόταμο-Ξεροπόταμο-πηγή Αλεξόπουλου-Ανάθεμα-Κατσαρού. Ξεκινώντας από το Αντρώνι, κατηφορίζουμε στο Λαζουπάλι και φθάνουμε στην Παλιόβρυση. Περνάμε το γεφύρι του Παλιοπόταμου για να φτάσουμε στην πηγή του Αλεξόπουλου . Από εκεί πλησιάζουμε τη Σπαρτουλιά, όπου βλέπουμε το Ανάθεμα που σκότωσαν οι Αντρωναίοι τον προδότη Μπέριο. Τέλος, φτάνουμε στις πηγές του Κατσαρού, όπου ο Γιαννιάς με τα παλικάρια του έδωσε μεγάλη μάχη ενάντια στους Τουρκαλβανούς του Λάλα.

Αντρώνι-Κακοτάρι-Τσίπιανα-Βερβινή -Δίβρη -Αστράς. Η διαδρομή αυτή συνδυάζει μοναδικά φυσικά τοπία με αρχαία και βυζαντινά μνημεία. Ξεκινά από το Κακοτάρι, στις αρχές του δρυοδάσους, συνεχίζει ανατολικά κατά μήκος της Κοίτης του Πηνειού ως τις πηγές του στα Τσίπιανα και την Κρυόβρυση και καταλήγει στο Ελατοδάσος της Δίβρης και του Αστρά. Το κάστρο της Οχιάς, δύο χιλιόμετρα από το Κακοτάρι, με τα ερείπια εκατοντάδων αρχαίων οικοδομημάτων, ο ναός του Απόλλωνα, το ποτάμι που χάνεται στις καταβόθρες (Διακότρυπα), το τοπίο με τα ελατοδάση και τους γραφικούς πέτρινους οικισμούς, τα βυζαντινά μνημεία στη Δίβρη, η Παναγία Χρυσοπηγή (Άνω Μονή,η κάτω Μονή δίπλα στην πηγή Γαβροβίκο), η Ιερά Μονή στο Πορετσό και το άγριο τοπίο του Ερύμανθου είναι τα ομορφότερα αξιοθέατα της διαδρομής. Η πορεία μπορεί να γίνει τμηματικά, από οικισμό σε οικισμό, με τα πόδια. Είναι βατή επίσης με άλογο ή με αγροτικό αυτοκίνητο.

Γύρος του όρους Λαμπεία . Διαρκεί περίπου δύο μέρες διανυκτερεύοντας σε ξενώνα ή σε αντίσκηνο. Αρχίζει ανηφορίζοντας από την Δίβρη από δασικούς δρόμους περνώντας από τα χωριά Αστρά, Πλατανίτσα, Κρυόβρυση (Βερβινή), Καλύβια, Τσίπιανα, Αγία Κυριακή(Κερτίζα). Η επιστροφή μπορεί να γίνει από την Σπαρτουλιά, Αντρωνίου.

Ανεμοπορία με αλεξίπτωτο πλαγιάς (παραπέντε) προσφέρεται το Κακοταρέικο η Σκιαδοβούνι, τους καλοκαιρινούς μήνες για πορεία μεγάλων χιλιομετρικών αποστάσεων, λόγω των θερμικών που επικρατούν στην περιοχή. Η υψομετρική διαφορά απογείωσης και προσγείωσης φτάνει και τα 800 μέτρα. Είναι ιδανικό για μεγάλες χιλιομετρικών αποστάσεις, με ρεκόρ που έχει φτάσει τα 50 χιλιομέτρα, σε Πανελλήνιους αγώνες. Η πίστα απογείωσης απέχει 58 χιλιόμετρα από την Πάτρα.

Ακόμα, πολλοί οργανωμένοι κυνηγοί επισκέπτονται την περιοχή μας. Υπάρχει μεγάλη ποικιλία θηραμάτων, από λαγούς, πέρδικες, τρυγόνια, φάσσες, ορτύκια, τσίχλες, μπεκάτσες, και κότσυφες. Το κυνήγι διαρκεί από τις 20 Αυγούστου μέχρι και το τέλος Φεβρουαρίου.

ΓΙΟΡΤΕΣ

Κυριότερη γιορτή για κάθε χωριό χωριστά είναι το πανηγύρι, που γίνεται κάθε καλοκαίρι τον Ιούλιο ή τον Αύγουστο. Το χωριό αποκτά γιορτινή όψη. Έρχονται πολλοί επισκέπτες και συγγενείς, τα σπίτια συγυρίζονται και ασπρίζονται ενώ οι νοικοκυρές φτιάχνουν το παραδοσιακό «στρωτό» (μπακλαβάς) με ανοιγμένο ντόπιο φύλλο. Καταφθάνουν συγκροτήματα με δημοτική μουσική στην πλατεία του χωριού, όπου το γλέντι διαρκεί δύο με τρεις ημέρες. Σημαντική επίσης γιορτή είναι οι Απόκριες που γιορτάζονται από παράδοση αιώνων. Ξεκινούν από την Τσικνοπέμπτη με το δυνατό γρύλισμα (σκούξιμο) των γουρουνιών που σφάζονται. Σε μερικά χωριά συνεχίζεται το παραδοσιακό έθιμο με τις παραστάσεις στις πλατείες και τις ομαδικές μεταμφιέσεις. Επίσης, γλέντια στήνονται το Πάσχα, στις ονομαστικές γιορτές και τον Αύγουστο πραγματοποιείται ο βλάχικος γάμος.

Φωτογραφίες από γιορτές και εκδηλώσεις της περιοχής

Πηγές : www.antroni.gr
www.nailias.gr
www.easypedia.gr
elwikipedia.org

Για τη συγκέντρωση των παραπάνω πληροφοριών εργάστηκαν οι μαθήτριες της Γ΄ τάξης: Μαρκοπούλου Θεοδώρα και Πανούτσου Γκόλφω.